

blive den, som jeg nævner, at en Mængde Tjenestemænd indenfor andre Etater vil kræve sig tilkendt noget lignende som det, man her vil tilkende Præsterne. Det kan, havde jeg nær sagt, blive uhyggelige Forhold, hvis man tænker sig dette gennemført i sin yderste Konsekvens.

Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne nævnte Lønningsraadet. Sjældent er der fra Lønningsraadet udgaaet et Svar, som stærkere har advaret imod at gaa til en Lovgivning, end det Svar, som her foreligger. Jeg tør paastaa, at der aldrig fra Lønningsraadets Side har været taget politiske Hensyn. Ligegyldigt hvilket Ministerium der har siddet ved Roret herhjemme, har man aldrig indenfor Lønningsraadet taget politiske Hensyn for at genere denne eller hin Minister, i denne eller hin Retning, men vi har sørget for, saa godt det overhovedet var muligt, at dele Sol og Vind lige og har taget Standpunkt ud fra rent saglige Hensyn. Derfor er det en selvsagt Ting, at vi aldrig har kunnet gaa med til en Favorisering af enkelte Klasser og derfor heller ikke har kunnet give et Forslag som det, der her foreligger, vor Tilslutning, ikke mindst, kan jeg sige, af Hensyn til de Konsekvenser, som vilde følge deraf. Det er netop en af de Ting, vi særlig har haft Opmærksomheden henvendt paa indenfor Lønningsraadet. Der kommer saa godt som ikke en Sag frem i Lønningsraadet, uden at man spørger: vil den medføre Konsekvenser, eller hvilke Konsekvenser kan flyde deraf?

Jeg kunde ellers næsten fristes til at komplimentere den højtærede Kirkeminister. Den højtærede Minister maa have en meget stor Magt indenfor Ministeriet saavel som indenfor sit Parti og det konservative Folkeparti, thi ellers vilde det være umuligt at fremkomme med Forslag af denne Karakter og faa det vedtaget i det høje Folketing, saaledes som Ministeren har været i Stand til det. Vi for vort Vedkommende har haft svært ved at følge med i den Nedskæring, Ministeriet har krævet. Men har vi haft svært ved at følge med i Nedskæringen, har vi endnu vanskeligere ved at gaa med til Opskrumning af Lønninger i dette Øjeblik. Vi har erklæret os villige til at tage Konsekvensen af Kronstigningen og Prisforholdene, og det Standpunkt ønsker vi at

fastholde konsekvent; derfor ønsker vi ikke at være med til et Forslag af denne Karakter.

Den højtærede Minister omtalte saa grundigt Spørgsmaalet om de andre Tjenestemænd, der er knyttet til Kirken. Det skal jeg derfor ikke komme ind paa. Men jeg kan ikke erkende Rigtigheden af den Motivering, som den højtærede Minister gav af dette Husleje forhold. Det er efter min Opfattelse et af de værste Forhold, fordi det kan drage saa forfærdelige Konsekvenser efter sig.

Den ærede Ordfører for Venstre mente, at der var foretaget en forkert Placering ved Lønningsloven af 1919. Det kan jeg ikke erkende. Lønningsloven af 1919 var forberedt saa grundigt, og jeg kan ogsaa sige saa godt, som det overhovedet lod sig gøre. Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) gjorde opmærksom paa, at Loven fremgik af en Lønningskommission; der var nedsat en særlig Kommission for Præstelønningslovens Vedkommende. Derfor tror jeg ikke, man har Ret i at paastaa, at Lønningsloven af 1919 ikke var vel gennemtænkt.

Til den ærede Ordfører for de Konservative vil jeg sige med Hensyn til Provsternes Lønninger — eller Provsternes Honorarer, skal jeg maaske hellere sige, thi det er faktisk et Honorar, som ikke har noget med Lønning at gøre; det er ikke et Embede at være Provst, det er en Bestilling, og derfor tildeles der Provsten et Bestillingstillæg og ikke et Løntillæg, som er pensionsgivende —, at det forekommer mig at være et ejendommeligt Tidspunkt at kræve Tillæg gjort pensionsgivende. Jeg synes, det er urimeligt i stor Udstrækning at gaa bort fra Tillæg og erstatte dem med fast Lønning, som bliver pensionsgivende, og jeg antager, ærede Medlemmer lagde Mærke til, at den højtærede Finansminister forleden Dag, da vi havde Tjenestemandsløven til Behandling, sagde, at det var ganske urimeligt, at man i 1919 førte alt for mange ind under pensionsgivende Forhold. Han advarede meget stærkt imod at gaa ind for disse pensionsgivende Stillinger, og jeg er ganske enig med ham. Ingen kan være i Tvivl om, at den Pensionsbyrde, som i Øjeblikket paa hviler det danske Samfund, er ganske over-